

færdigt eller billigt, og jeg maa sige, at der her er en Mangel i vort Beskatningsystem, som længe har været følt, og hvort det derfor ogsaa af mange indsigtsfulde Mænd er blevet anbefalet at indføre en Forandring. Jeg kan sige til, at jeg er den tredie Finantsminister af dem, der have fulgt efter hinanden i de sidste Aar, som har forberedt et Lovforslag om denne Sag. — Det ærede Medlem, der talte før mig, angreb i Dyrigt heller ikke Lovforslagets Retfærdighed, men han beraabte sig paa, at det ikke vilde kunne gennemføres. Han mente, at den foreslaaede Lov vilde blive saaledes omgaaet, at en Del af dem, der ere pligtige til at udrede denne Afgift, vilde unddrage sig derfor. Jeg maa imidlertid med Hensyn hertil svare det ærede Medlem, at jeg i saa Henseende er af en anden Mening end han. Jeg holder mig overbevist om, at det med de Bestemmelser, som findes i Lovforslaget, vil blive aldeles undtagelsesvis, at Noget skulde kunne eller ville unddrage sig denne Afgift. Jeg kan sige til, at den Betragtning, som det ærede Medlem saaledes har ført frem her, netop har udgjort Hovedgjenstanden, om jeg saa maa sige, for de Forhandlinger, der have været førte om denne Sag i det andet Thing, og at adskillige Medlemmer af det andet Thing, som der dog maa tillægges en ualmindelig høj Grad af Sindstet i de Forhold, som der her er Tale om, efter den alleromhyggeligste Prøvelse netop af den Indvending, som det ærede Medlem har fremsat, ere komne til det Resultat, at der var al Grund til at vente, at med de Bestemmelser, som findes i Lovforslaget, saaledes som det nu foreligger for dette Thing, vilde Besvigelse med Hensyn til eller Unddragelse for at betale Afgiften kun forekomme undtagelsesvis. Naar det ærede Medlem i saa Henseende hentydede til, at Bærelstempelen tidligere som oftest ikke var blevet betalt undtagen netop i Dødsboer, saa tror jeg, at det ærede Medlem derved ikke har taget i tilstrækkelig Betragtning, dels at Bærelstempelen efter den ældre Lovgivning var ganske anderledes urmelig høit end den her foreslaaede Afgift, dels at der med Hensyn til det manglende de behørigte Kontrolmidler, som nu ere foreslaaede. Ganske vist er, som det

ærede Medlem nævnte, Behandlingen af Dødsboer vel et af de Tilfælde, som man maa tænke paa som en Leilighed, hvorved Unddragelse for at betale den foreslaaede Afgift vil blive opdaget, men Lovforslaget indeholder dog tillige adskillige andre meget vigtige Bestemmelser, som efter min fulde Overbevisning ville faae en meget stor Betydning i denne Retning. Disse Bestemmelser findes forømtlig i dets § 8. I den er det nemlig bestemt, at enhver Skandebærer, Sælger og Køber af et af de i Lovforslaget omhandlede Værdipapirer, saa og Enhver, der her i Landet for Andre forhandler et saadant Papir og til den Ende faar det i Hænde, skal, naar Stempelafgiften ikke er behørig betalt, være undergivet en meget streng Straf. Det er den første Bestemmelse, som er meget vigtig, og det bestemmes derhos yderligere i det 2det Stykke af den samme Paragraph, at de ovennævnte Bestemmelser ogsaa komme til Anvendelse paa Mæglere, samt at disse tillige for Tilfidsættelse af den dem derefter paahvilende Forpligtelse til at paase den behørigte Stempling af de dem til Forhandling overgivne Pengeeffekter blive at anse med de i Lovens af 19de Februar 1861 § 87 foreskrevne Straffe, hvilke kunne stige indtil Forbudsaf deres Bestalling. Og nu antager jeg, at det ærede Medlem vil ligesom jeg have en stor Tillid til Bærelsmæglerne saavel i København som udenfor København, og at han med mig vil mene, at efter den Bevidsthed, som mere og mere udbræder sig imellem dem om de Forpligtelser, der paahvile dem i Henseende til at opfylde, hvad Lovene paalægge dem, vil denne Klasse af Medborgere i høj Grad føle sig ved den nævnte Bestemmelse i Lovforslaget tilskyndet til ved Alt, hvad der staar i deres Magt, at sørge for, at Lovene ikke bliver overtraadt. Jeg kan derfor ikke negte, at det efter mit Kjendskab til Forholdene forekommer mig, at man kan have det allerbedste Haab om, at de Bestemmelser, som her foreslaas givne, virkelig vilde have en ikke ubetydelig Virkning, og at Staten altsaa vil faae en Indtægt af de omhandlede Papirers Beskatning, som slet ikke vil være ubetydelig. Jeg har efter min Overbevisning endog saa